

dec. oet. Mancile, uti mensarium est, quod convi-
vis unum commune inferni solet, tumque etiam
dicitur Ar. מנריל אלעמר Sudarium, Deut. 22.
17. Jud. 14. 12, 13. 1 Sam. 21. 10. Luc. 19. 19.
Joh. 13. 5. c. 20. 7. de מנריל in quo Christi figura,
A Phar. H. Dy. 113. 306. (Mantuergium.
Gig.) Fascia quæ obvolvitur capiti. dec. non. i. q.
quart. Lignum agallochum, speciesve ejus; à
pago Indico cognomen habet. vig. Hispania
Bætica, s. potius gens ipsa, qf. Hisp. Vanda-
los, vulgò Andalusia, et Andalusii. Geog. Nub.
176. 7. vig. prim. Andalusæus Bd. vig.
sec. Infimi ordinis, vilis, despectus fuit (Mancipi-
um fuit.) vig. tert. Act. vig. quart.
Homo vilis, & abjectæ conditionis (scurra, man-
cipium) conv. c. Ar. הך Eccli. 11. 5.

בָּאֲדָם 1 AR. 2 בָּאֲדָם 3 אֲדָם 4 אֲדָם
5 אֲדָם 6 אֲדָם 7 אֲדָם 8 אֲדָם
9 אֲדָם 10 אֲדָם 11 אֲדָם 12 אֲדָם
13 אֲדָם 14 אֲדָם 15 אֲדָם
16 אֲדָם 17 אֲדָם 18 אֲדָם

בָּאֲדָם; prim. Fut. A. H. אָדָם (altern. אָדָם & אָדָם,
sic אָדָם i. q. Ar. אָדָם) Pœnituit, pœ-
nitentiâ facti ductus fuit, rem factam doluit. Jud.
21. 6, 15. 1 Sam. 24. 6. Gen. 6. 6. Er. Exod.
13. 17. Num. 23. 19. Neh. 8. 11. Prov. 5. 11.
Compunctus est. Psal. 34. 15. & 4. 5. v. LXX.
Eth. VL. & c. cc הָאָדָם. III. Socium se præbuit
in potando vino, compotor fuit. ccap. & הָאָדָם.
(consedit in symposio.) IV. Effecit Deus ut pœ-
niteret ipsum, pœnitentem reddidit. ccap (illi pœ-
nitentiæ locum, s. facultatem præbuit Deus, cri-
minum pœnitere permittit.) V. i. q. I. cc הָאָדָם.
VIII. Facile quid fuit, & ad manum. sec. Act.
Pœnitentia; compunctio, contritio. 2, Inge-
niosus, elegans, Ar. אֲדָם כִּס (sagax, industri-
us.) tert. i. q. 1, sec. 2 Cor. 7. 10. 2, Ve-
ligium, Ar. אֲדָם. 3, Cicatrix. Gig. quart.
Pœnitens, pœnitentiâ ductus. quint. Act. III.

ve. ccap. 2, Prostravit eum humi. cc אָדָם, & c. a
loci (manum ori suo apposuit.) 3, Avertit, ab-
duxit, à via. ccap. & הָאָדָם. Diverit; cecidit.
Ar. I. 567. 32. cc אָדָם. 4, Falsam de eo concepit
opinionem. cc הָאָדָם, & car. 5, Mediâ Kesr.
Fut. A. Intelligens, astutus fuit (percepit rem ci-
tò. III. Confodiendo certavit. ccap; v. 1, I.
(illum mutuo confodit, convitiatus est; illi mu-
tuo cognomen imposuit.) 2, Eundo progressus
fuit unà cum alio; vel contra eum, sc. incedendo
cum eo contendit. ccap. V. Concidit manum ori
suo imponens. v. 2, I. 2, Per latera exundavit
aqua putci. 3, Exploravit, pec. diligenter nun-
cium, studiosè, ac curiosè inquisivit de eo. ccap,
vel c. הָאָדָם. V. Ar. אָדָם. VI. Convitiis se
invicem, et contumeliosis nominibus exceperunt.
sec. Act. 1, 2, 3, 4. et Qui acuto est auditu, qui
celeriter audit, etiam submissam vocem. tert.
Act. 5. Intelligentia, astutia. quart. In-
telligens, astutus vir. v. Ar. אָדָם. quint.
Confodiens, ad confodiendum directa hasta.
sext. Quæ vel minimo, vilissimo ve prato gaudet
camela (quodlibet pabulum amans.) sept. Act.
VI. (Mutua cognominis impositio.) oet. Pl.
Calcata vena Cr. Penitus condita. Plem. Ar. I.
73. 1. non. Scarabæus. dec. Levis, a-
gilisque mulier. undec. Act. III. Mutua con-
fossio.

הָאָדָם SYR. אָדָם Perturbatum, et con-
fufum est negotium. BB.

אֲדָם 1 AR. 2 אֲדָם 3 אֲדָם 4 אֲדָם
5 אֲדָם 6 אֲדָם 7 אֲדָם 8 אֲדָם
9 אֲדָם 10 אֲדָם 11 אֲדָם 12 אֲדָם

אֲדָם; prim. Secutus fuit mores, et affectus ig-
navorum, et illiberalium. 2, Lassa ju-
it, defecit camela, Ar. אָדָם pec. de ea dicitur.
sec. Act. tert. pro Ar. אָדָם Origanum. quart.
Fut. A, Punxit digito suo, Ar. אָדָם. 2, Titil-
lavit, Ar. אָדָם ccap. 3, Fodit hastâ. Fodica-
vit verbis. ccap. & אָדָם instr. (4, Momordit:
5, Rasit. Ar. אָדָם Asperge mulier fari-

4. & 77. 12. V. אָדָם: Percussus, vulnera-
tus fuit; amore Cant. 2. 9. X. אָדָם:
Jecit, posuit fundamentum. 1 Cor. 3. 10. 7L.
pro quo nostra & Ro אָדָם: אָדָם: Per-
cussus, vulneratus, f. אָדָם: Cant. 5. 8. אָדָם:
Sagittarius, jaculator. Gen. 21. 20. Pl. אָדָם:
1 Sam. 31. 3. אָדָם: אָדָם: jactus sagittæ;
spatium quousque sagittam conicere possumus.
Gen. 21. 16. אָדָם: Percussio, jaculatio, quæ
fit sagittâ. 1 Reg. 22. 35. 2 Reg. 9. 16. 7L.

אֲדָם 1 AR. 2 אֲדָם 3 אֲדָם
4 אֲדָם 5 אֲדָם 6 אֲדָם 7 אֲדָם
8 אֲדָם 9 אֲדָם 10 אֲדָם 11 אֲדָם 12 אֲדָם

prim. Concussit (carminavit) discussitque
gossipium, impulso magni arcûs nervo, atque ita
attenuavit, & divisit illud. cca. v. sept. 2, Pul-
savit citharam. cc אָדָם. 3, Jecit, fuditque nubes
pluviam, aut nivem. cc אָדָם. 4, Celeriter pedes
anteriores in incessu movit, & glomeravit equus.
5, Violenter propulit equum. cca. 6, Linguâ
furripiens aquam bibit fera. v. אָדָם: Comedit-
que cibum. cca. 7, Duobus digitis papillam
strinxit mulgens. Ar. אָדָם dissolvitur.
Avic. I. 238. 1. Bd. hic adducit; Ignarum se fa-
tetur quomodo leg. forte אָדָם ab Ar. אָדָם dis-
solvere. IV. i. q. 5. I. cca. 2, Inclinavit, s.
admovit aurem ad citharæ cantum. v. 2, I. &
Bibendum, ut sign. 6, dictum, aquam dedit cani,
s. fera. cca. (Canem in vas caput immittere cu-
ravit) sec. Act. sign. quavis. tert. Dif-
cutiundo attenuatum (carminatum) ac divisum
gossipium. quart. Carminatio gossipii.
quint. Gossipium carminans. sext. Exigua
quantitas aquæ. (Lac modicum.) sept. Act.
4, I. oet. Arcus magnus subtensum habens ner-
vum, cujus impulsu gossipium discuti, dividi, at-
tenuari, & velut carminari solet: vel Malleus
ligneus, quo arcûs illius nervus impellitur (In-
strumentum cui chorda apponitur ad gossipium
carminandum, & attenuandum.) non.
Gossipium carminatum. Avic. II. 47. 20.

mitteret ipsum, poenitentiam reddidit (illi poenitentia locum, s. facultatem praebeuit Deus, criminum poenitere permisit.) V. i. q. I. cc. 17. VIII. Facile quid fuit, & ad manum. sec. Act. Poenitentia; compunctio, contritio. 2, Ingeniosus, elegans, Ar. כִּים טְרִיף (sagax, industrius.) tert. i. q. 1, sec. 2 Cor. 7. 10. 2, Vestigium, Ar. אֶרֶב 3, Cicatrix. Gig. quart. Poenitens, poenitentia ductus. quint. Act. III. 2, Pl. quart. & sept. sext. Pl. quart. sept. Compotor; sodalis, conviva. Gen. 26. 26. 2 Sam. 9. 10. Poenitens. Ar. בֵּן נְדִימָה Nem. propr. oct. Pl. sept. 2 Sam. 9. 11. 1 Reg. 4. 27. non. Poenitentia. 2 Cor. 7. 10. Er. Cor. Sur. 10. 53. & 34. 32. Detestatio rei factae, satisfactio, conversio. Bd. dec. i. q. sept. Compotor, sodalis, f. compotrix. undec. Pl. sept. 2 Sam. 9. 7. Poc. Specim. H. Arab. 346. & i. q. quart. duodec. Lamentatio. Prov. 11. 4. dec. tert. Nom. propr. dec. quart. Oppidum quoddam. dec. quint. i. q. sept. dec. sext. Id. cuius poenitet. dec. sept. Compotatio. dec. oct. i. q. Ar. נֹדַם vel pro eo.

נְדָם m. Vagina, 1 Par. 21. 27. Hinc sec. R. Saad. יְדָם Gen. 6. 3. Vaginabitur; & Hannach loco Dagesh. נְדָם v. נְדָם.

CH. נְדָם Vagina, 2 Sam. 20. 8. Reg. 1 Sam. 17. 51. Corpus, Dan. 7. 15 Quod qd. vagina est anima. Sanh. 108. 1. נְדָם נְדָמָה Dos muliebri, quam marito nuptiarum tempore affert, cum omnibus ornamentis, monilibus, & praetiosis sponsae; quae non כְּתוּבָה sed נְדָמָה vocantur. Maim. H. אישור c. 16. Metz. 74. 2. נְדָמָה Species locustae, Lev. 11. 22. Jon. Metz. 74. 2. H. חֲגַב Chol. 65. 1.

4 אֶבֶן AR. נֶבֶל 2 נֶבֶל 3 נֶבֶל 4 נֶבֶל 5 נֶבֶל 6 נֶבֶל 7 נֶבֶל 8 נֶבֶל 9 נֶבֶל 10 נֶבֶל 11 נֶבֶל; prim. Fodit hastam, et. impacto in corpus pede, nec non probroso cognomine, convitio-

נֶבֶל; prim. Secutus fuit mores, et affectus ignavorum, et illiberalium. 2, Lassa fuit, defecit camela, Ar. אֶבֶר pec. de ea dicitur. sec. Act. tert. pro Ar. נֶבֶל Origanum. quart. Fut. A, Punxit digito suo, Ar. נָחַם. 2, Titillavit, Ar. נֶבֶל ccap. 3, Fodit hastam. Fodicit verbis. ccap. & בִּי instr. (4, Momordit: 5, Rasit. Ar. נֶבֶל עֵינַי Asperge mulier farinam super massam.) Malè fecit ei. cca. Pass. Titillatione ab alicujus digitis affectus fuit puer. II. Farinam consperxit massam. cca. III. Verbis blandis, lepidisque demulit, Ar. נֶבֶל (cum illo familiariter versatus est.) IV. Malè fecit. cc. בִּי. (i. q. 1, 2, 3, 4, 5. I.) VII. Subrisit (clam, occultè risit.) quint. Act. sign. quavis. i. q. sext. (Statio quaedam, contumelia, obrectatio.) sext. Origanum sylvestre (cujus mel pessimè olet.) sept. Exortus, sc. candidum in postrema unguis parte conspicuum. oct. Qui diceris pungere consuevit (confodiens.) non. Nom. propr. des. Fut. A, Exivit, (effluxit) emanavit, aqua, sudor. v. Ar. נֶבֶל. undec. Particip.

נֶבֶל Impulit, propulit, dispulit, expulit. conv. c. הֶרַח, הֶרַח, et Sy נֶבֶל Fu. In. irreg. כְּהֶנֶדַח הֶנֶדַח Pl. 68. 3. def. יֶדְפֶנּוּ Job 32. 12. יֶדְפֶנּוּ Pl. 1. 4. Niph. הֶנֶדַח Depelletur. II. 19. 7. Pa. הֶנֶדַח Lev. 26. 36.

CHAL. נֶבֶל Rab. הֶנֶדַח Fragrans, spargens, diffundens se. Cant. 7. 8. c. 4. 10. הֶנֶדַח יותר נֶבֶל fragrantior. Menahem. Exod. 12. 8. הֶנֶדַח Vasculum, in quo ponitur ignis, et sterco babulcum, ad abigendas apes, ut mel accipi possit. Kelim. c. 16. 7. it. Affer, tabella ante alveum, in quo recumbunt apes à pascuo venientes, ut ingrediantur commodius in suum alveum. c. 23. 5. h. e. Tabula, sub qua ponitur esca, et cum aves veniunt ad comedendum, cadit super eos tabula, & sic capiuntur. Gloss. ib. Omnia, quae neque apta sunt ad cubandum, neque ad sedendum, vocantur הֶנֶדַח Savim. c. 5. 2. Stratum quod est sub profluvio laborante, sic dicitur. falcut 162. 1.

ÆTH. נֶבֶל: Percussit, ferit, pec, aculeo scorpium Apo. 9. 5. 10. (1 Reg. 22. 34. & de Peste dicitur. 7 L.) Sagittavit. Ps. 10. 2 & 63.

4, I. oct. Arcus magnus subtrensum habens nervum, cujus impulsu gossipium discuti, dividi, attenuari, & velut carminari solet: vel Malleus ligneus, quo arcus illius nervus impellitur (Instrumentum cui chorda apponitur ad gossipium carminandum, & attenuandum.) non. Gossipium carminatum. Avic. II. 47. 20.

3 נֶבֶל 2 נֶבֶל AR. נֶבֶל 4 נֶבֶל; prim. Fut. O, Exivit, uti & res una ex alia, sc. i. q. Arab. אֶמְתוּק פֶּן. 2, Protuberavit, profiliit oculus; ita ut in strangulatis cernitur. 3, Mediâ Kesr. Compressum tuberculum emisit saniem, vel simile quid. IV. Ab illo sibi debita elicere curavit. X. Id. Eduxit, exemit, Ar. אֶמְתוּרַג. sec. Act. 2, I. tert. Act. 1, 2, I. quart. Mulier stolidâ, fatua, ac levis (obscena.) 2, Vir molestus, ac insolens, qui indefinenter homines laceffit (obtrudens eis quae detestantur; mala demonstrans, & evulgans.)

נֶבֶל ÆTH. נֶבֶל: Aedificavit; extructus est. Mat. 23. 29. Luc. 4. 29. V. נֶבֶל: Pass. prac. נֶבֶל: Aedificator, architectus. Pl. נֶבֶל: Mat. 21. 42. נֶבֶל: Structura. Mar. 13. 1. נֶבֶל: Aedificatio, extructio.

AR. נֶבֶל 2 נֶבֶל; prim. Oppidum quoddam Samarcandi. sec. Nux. R. sed malè pro Ar. בְּנֶרְקָה.

נֶבֶל Vovit, quod non est debiti, sed libera voluntatis. 2 Sam. 15. 8. Gen. 31. 13. Pa. Lev. 27. 8. Inf. Num. 6. 2. Imp. Pl. 76. 12. Fut. נֶבֶל Num. 21. 2.

m. Votum. Gen. 31. 12 Num. 30. 14. Aff. 5, Pl. נֶבֶל Jon. 1. 16. Aff. Num. 30. 5. c. 29. 39. Nah. 1. 15. Hinc נֶבֶל per Metathesin. Deut. 12. 11. LXX. VL.

CH נֶבֶל i. q. H. ib. Pa. נֶבֶל Lev. 27. 8. Rab. אֶנּוּ הַנּוֹדְרִים אֹתָם Nos in illos compromissimus. Inf. לְמֶדֶר Num. 6. 2. Hiph. הֶדִיר Id.